

רע"פ 1255/16 - ג'ובראן חביש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1255/16

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט א' שהם

המבקש-המערער: ג'ובראן חביש

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
לתעבורה עכו (השופטת א' אלון) מיום 19.9.15 בפל"א
7450-08-15

תאריך הישיבה: ט' בסיון התשע"ו (15.6.16)

בשם המבקש-המערער: עו"ד שלומי בלומנפלד

בשם המשיבה: עו"ד הילה גורני

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. זו בקשה לאפשר למבקש לחזור בו מהודייתו בבית משפט השלום לתעבורה ביום 17.9.15. בקשה זו נתבססה על הטענה כי התביעה, ובעקבותיה בית המשפט, לא נהגו לפי המתווה הנורמטיבי הראוי בהצגת הסדר טיעון. בית משפט השלום לתעבורה ובית המשפט המחוזי דחו את בקשת המבקש לחזרה מהודיה.

ב. החלטנו ליתן רשות ערעור ולדון בתיק כאילו הוגש ערעור על פי הרשות שניתנה. הקושי שמצאנו הוא בכך, שמפרוטוקול הדיון מיום 17.9.15 למדנו כי הסניגור דאז הודה בשם המבקש-המערער, אך המבקש-המערער עצמו לא נשאל על-ידי בית המשפט לעמדתו, והסדר הטיעון הוצג לאחר שהמבקש-המערער הורשע. מבחינת המאשימה, לפי הנחיות פרקליט המדינה היה על המדינה להציג את הסדר הטיעון לפני ההודיה ולפני הטיעונים לעונש, וכן את השיקולים הרלבנטיים. במיוחד כשהמדובר במאסר בפועל – וכאן נדון המבקש-המערער לשמונה חודשי מאסר – ברי כי יש להקפיד על אלה. בית המשפט אמנם אינו כבול בהנחיות פרקליט המדינה כמובן, אך עליו, לפי המסגרת הנורמטיבית המקובלת, לוודא כי המודה לפי הסדר טיעון (או בכלל) מודע להודיה ולמשמעותה, ולהודיעו בהקשר להסדר טיעון כי בית המשפט אינו כבול בהסדר, מה שאינו עולה מן הפרוטוקול מיום 17.9.15.

ג. בנסיבות אלה, אף כי לא בלי התלבטות מהותית מסוימת שכן הסניגור הקודם טען במכתב שהדברים הוסברו למבקש-המערער, החלטנו לבטל את ההרשעה ולהחזיר את התיק לבית המשפט לתעבורה שידון בו מעיקרו. תנאי שחרור קיימים יעמדו בעינם עד להכרעה בתיק. נכיר טובה לבית המשפט לתעבורה אם יקיים את הדיון בתיק בטרם הפגרה.

ניתן היום, י' בסיון התשע"ו (16.6.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה